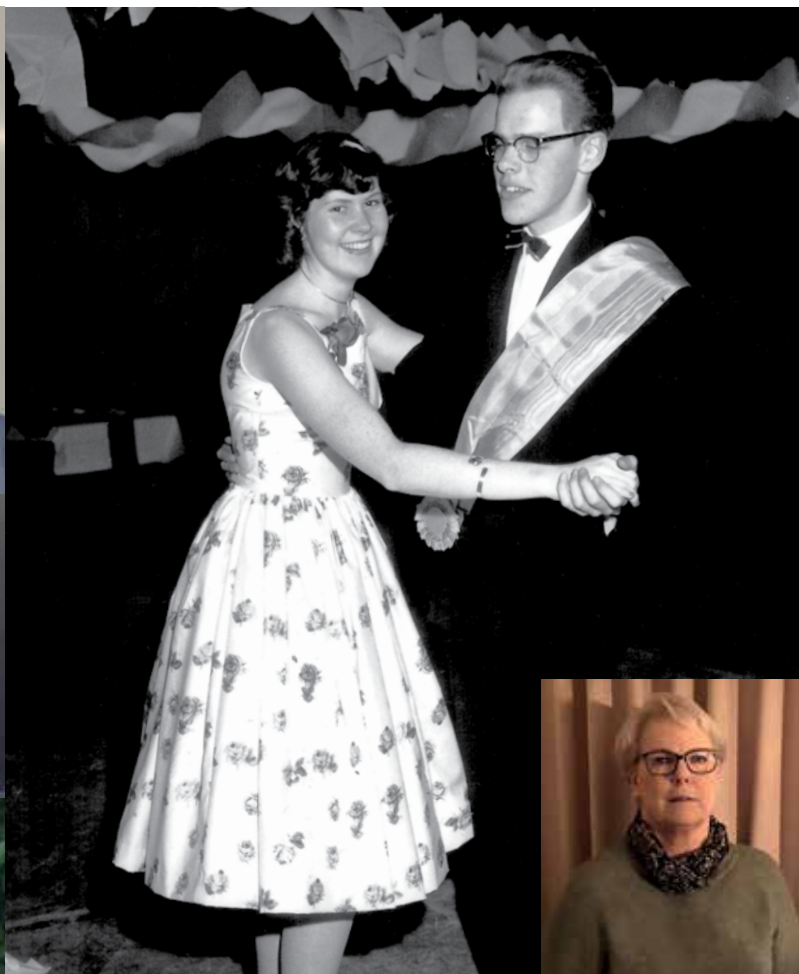

SKARADJÄKNEN

NR 1 • 2020 • ÅRGÅNG 97

Jubilarer 2020

Skolförälskelser
som varar

Skara-Världen
tur och retur

Kallelse till
digitalt årsmöte!

Det här numret av Skaradjäknen är "Corona-anpassat" i dessa prövande tider. Vi ska ju vara rädda om oss själva och andra och minimera våra kontakter. Så även redaktören som tillhör den skyddsvärda gruppen 70+.

Hur gör man en tidning om det inte går att vara ute och göra reportage och träffa människor? Jaa, helt enkelt använda sin fantasi, sin telefon och sitt Internet. Det här numret är producerat vid mitt skrivbord.

Djäknedagen blev inställd och med den alla tillfällen till möten, mingel och fotografering.

Tråkigt att inte uppmärksamma jubilarerna! Men något kanske ändå kunde göras. Jag kom på idén att i alla fall ringa upp någon jubilar ur varje årgång och höra lite hur livet har blivit.

Det blev många givande samtal med äldre och yngre skaradjäknar, som själva har bidragit med bilder vid sidan av bilder ur mitt bildarkiv.

I samtalen med skaradjäknarna bekräftas det hur positivt alla ser på sin gamla skola och skoltid. Vår förening fyller en viktig roll att värna om traditionerna och föra dem in i framtiden. Därför väddar vi till er medlemmar att puffa på era kamrater att gå med i föreningen, så den lever vidare och nya krafter hela tiden tar vid!

Djäknedagen nästa år hoppas vi kan bli ett dubbeljubileum för 2020 och 2021 års jubilarer.

Men mycket är ju fortfarande högst osäkert. Ni får följa aktuella uppgifter på hemsidan: skaradjaknarna.se

Allt är inte sorgligt, vi får glädja oss åt att MV detta år har haft en tillströmning av nya sångare större än på länge. Vår skola är en av landets äldsta och traditionerna unika!

ANN WIKING, REDAKTÖR

Skaradjäknen ges ut av Skaradjäknarnas förening.
Redaktör: Ann Wiking, Staketgränd 1, 541 30 Skövde,
epost annwiking@gmail.com
Layout: Nicolas Krizan
Tryckeri: Nya Skaraborgs Tryckeri AB
Tidigare nummer av tidningen säljs på förfrågan.

MEMLEMSKAP

Årsavgift 200 kronor.
För makar med gemensam tidning 300 kr.
Avgiften sätts in på Skaradjäknarnas bankgiro 624-3893.
Ange födelseår, studentår och den lokalavdelning du vill tillhöra.
Lokalavdelningar finns i Göteborg och Stockholm samt en arbetsgrupp i Skara.
Du kan också swisha på nr 123 666 33 22.
Mer om föreningen hittar du på hemsidan www.skaradjaknarna.se

LOKALAVDELNINGARNA

GÖTEBORG

Anita Heyman, ordförande, 0705-509175
Epost: anita.heyman@telia.com

STOCKHOLM

Lars-Göran Johansson, ordförande, 08-59086777
Epost: lars-goran.johansson@filosofi.uu.se

ARBETSGRUPPEN I SKARA

Kontaktperson Ulf Bergqvist, 070-5162448
Epost: ulf.hab@telia.com

**Hör gärna av Er med tips och uppslag till tidningen!
0708-588 955 eller annwiking@gmail.com**

Bilderna på omslaget: 2020 års jubilarer.
Foto: Ann Wiking samt privata bilder.

BORTGÅNGNA DJÄKNAR MED STUDENTÅR

Björn Apelskog	Skara	1948
Kerstin Bergendal Hedström	Hovås	1958
Anders Boström	Skövde	1956
Olle Brander	Hovås	1952
Ulf Ekelund	Uddevalla	1966
Sam Erlinge	Dalby	1948
Gunnar Essunger	Göteborg	1951
Greta Herngren	Trollhättan	1944
Lars-Gunnar Hörte	Uppsala	1964
Carl-Erik Jonsson	Skara	1952
Laila Landevall	Stocka	1959
Sven-Hugo Lind	Norrköping	1947
Tore Lindberg	Falköping	1955
Björn Linder	Kungälv	1958
Arne Mann	Göteborg	1947
Gudrun Norén Lindgren	Lidköping	1950
Bror-Axel Nyqvist	Eskilstuna	1953
Arne Palmqvist (avled apr 2017)	Lidköping	
Per-Erik Rådmark	Götene	1961
Berit Östergren	Skara	1956

VAD HÄNDER MED DJÄKNEDAGEN?

Planerna ligger klara för att Djäknedagen 2021 ska kunna arrangeras i maj nästa år. Då blir det ett dubbeljubileum för både 2020 och 2021 års jubilarer. Men läget är osäkert som alla förstår. Information kommer löpande att finnas på hemsidan skaradjaknarna.se

INSTÄLLT!

Traditioner under pandemin

Pandemin har ställt våra liv på ända och drabbade alla traditioner som hör ihop med vår gamla skola. Ingen Djäknedag – 1 maj-uppvaktning, sång i Botan och studentexamen i hårdbantade versioner.

Ganska snart såg Djäkneföreningen, som arrangerar Djäknedagen att den inte skulle gå att genomföra. Planeringen just nu går ut på att Djäknedagen ska kunna arrangeras i maj 2021, då 2020 års jubilarer också är välkomna. Men som alla förstår, så är läget fortfarande oklart.

1 maj-uppvaktningen för biskop genomfördes, men utan publik. MV har uppvaktat biskopen ända sedan 1886 så det kändes otänkbart att bryta traditionen. Elin Grahn, avgående talman höll tal till biskop Åke Bonnier, som i sitt svarstal underströk att det är viktigt att hålla hoppet uppe i dessa tider. Octo Puellae kunde inte delta på grund av restriktionerna.

Sången i Botan genomfördes traditionsenligt på kvällen och med hänsyn till omständigheterna. Djäkneföreningens ordförande Anders Jonsson hälsade den ändå ganska talrika publiken välkommen.

Årets studentfirande blev minst sagt anemiskt. Inget gemensamt utspring och inga lekar i Botan. Studenterna fick stanna i sina klassrum tills det blev dags för utspring. Hyllningar och blommor fick vänta till parkeringen, där anhöriga väntade för hemfärd. Men vädret var vackert och studenterna glada ändå.

Som extra uppmuntran bestämde Skaradjäknares förening att skänka studenterna en minnesgåva. Flickorna fick ett halsband och pojkarna manschettknappar. Gåvorna bestodades av en donation från en tidigare skaradjäkne.

KALLELSE DIGITALT ÅRSMÖTE!

Med anledning av det rådande pandemiläget med covid-19 har styrelsen för Skaradjäknares förening beslutat att genomföra det redan två gånger uppskjutna årsmötet för år 2020 i form av ett digitalt årsmöte. Styrelsen har tagit fram en dagordning i förkortad och modifierad form, som därför avviker från den som är angiven i föreningens stadgar. Du deltar i det digitala årsmötet genom att logga in och sedan besvara årsmötets huvudpunkter med knapptryck. Gör följande:

- Välj en av dagarna 15 december till 15 januari 2021
- Logga in på skaradjaknarna.se
- Gå till "Medlemservice – Bara för medlemmar" och skriv ordet *djakne* (utan prickar) som login så kommer du till det digitala årsmötet och avger din röst med knapptryck.

Lycka till och tack på förhand från styrelsen!

Skolförälskelsor som varat hela livet

Skolkamraterna som blev ett par redan i gymnasiet och som hållit ihop sedan dess, visst minns ni dem? De finns nog i varje studentkull – djäkneäktenskap som varat hela livet. Här möter vi några av dem.

Den kom upp efter ett samtal med Gunnel Linder, som ville berätta för tidningen att hennes man avlidit. Vi kom att prata en stund och jag fick veta att de båda träffats redan under gymnasietiden.

– Vi träffades en lussekväll, alla gymnasieungdomar var ju ute då, berättar Gunnel.

Hon var från Ulricehamn och bodde inackorderad och Björn från Hjo. Efter studenten 1958 blev de lärare respektive läkare. Paret Linder har kommit till Skara vart femte år för jubileum.

– Det var något man verkligen längtade efter, säger Gunnel, som fortfarande håller ihop med tre studentkamrater.

I medlemsmatrikeln över årets 60-årsjubilarer hittar jag **Ingrid och Åke Åstrand**. Eftersom de bor på samma adress i Skultorp utanför Skövde, så måste de vara ett sådant par som jag letar efter.

– Ja, här har vi bott i 54 år, berättar Ingrid. – Vi flyttade hit 1966, efter vi var klara med våra studier. Ingrid läste i

Uppsala och Åke på KTH i Stockholm, de har jobbat som hushållslärare och civilingenjör.

Hur träffades ni, då under gymnasietiden, undrar jag.

– Vi kände till varandra redan som små barn, vi brukade vara på samma barnkalas, berättar Ingrid.

Skara är och var en liten stad, föräldrarna var bekanta. Ingrids pappa var tandläkare och Åkes pappa hade Åstrands byggnadsfirma.

– Vi bodde på Järnväggsgatan, i samma hus som rektorn Ragnar Höistad.

Nu är det 60 år sedan studentexamen och mer än så för livet tillsammans. Vad är hemligheten, undrar man i tider då många äktenskap går i kras.

– Vi känner varandra utan och innan, helt enkelt, svarar Ingrid.

Monica och Alf Sabel tog studenten 1966. De träffades några år tidigare, men var det på lusse eller på teaterresan till Göteborg? Det går inte riktigt att utreda i hastigheten, när jag ringer. Men de fattade tycke för varandra i alla fall.

– Monica var trevlig att prata med, säger Alf och Monica tyckte Alf var glad och skämtsam.

Det är inte den sämsta grund att basera ett äktenskap på, tänker man.

I gymnasiet gick Monica på allmän linje och Alf på realinjen. Efter studenten pluggade de i Göteborg, Monica på Socialhögskolan och Alf läste till det som kallades pol. mag.

De har blivit göteborgstrakten trogna och bor numera i en lägenhet mitt i stan.

För ett tag sedan firade de 50-årig bröllopsdag. Vad är det som kittar ihop en?

- Det är väl att man samarbetar. Man utvecklar gemensamma intressen i familjen, tar hand om barn och så småningom barnbarn, svarar de.

Bygger livsprojektet, helt enkelt.

Så ser också **Helena och Hans Florin** på sitt långa liv tillsammans, numera i fritidshuset utanför Örebro, men tidigare i Södertälje, där de har kvar en lägenhet.

- Vi har tyckt om att hålla ihop familjen och har skapat många traditioner ihop. Vi har varit jämspelta och jobbat båda två.

Skara har alltid varit navet, där de träffades och dit de återvänt på många jubileer, varje år på senare tid. I år skulle de ha 55-årsjubilerat.

Helena är skaraflicka, men Hans är uppväxt i Örebro. Eftersom hans föräldrar båda var skarastudenter, så var det naturligt att Hans också skulle bli det. Han började i första ring på latinlinjen hösten 1961. Han kom med i MV och dubbelkvartetten och blev så småningom talman. Helena gick också latin, men en klass över. Latinet gick inte så bra, så istället för att läsa upp under sommaren blev hon klasskamrat med Hans.

Hur det träffades? Ja, det var något med ett skutt i Skövde, men "klick" sa det våren 1963.

Därefter har de varit ett par. Hans blev advokat och har jobbat som det i 40 år. Helena var chefssekreterare inom läkemedelsindustrin och blev fondförvaltare inom företaget i slutet av arbetslivet.

Om att träffas under skoltiden och hålla ihop hela livet säger Hans:

- Det gäller att träffas och bli kär i Skara!

Motstående sida: Ingrid och Åke Åstrand.

Överst denna sida: Monica och Alf Sabel i förgrunden. Med på bilden är Sture Veghed till vänster och Håkan Helmroth.

Nederst denna sida: Helena och Hans Florin.

Skaradjäkne gav namn åt blomma

Visste ni att det är en skaradjäkne, som gett namn åt den populära växten dahlia? Andreas Dahl som föddes i Varnhem 1751 var redan som barn intresserad av botanik och kom så småningom att bli en av Linnés lärjungar. Den som besökt klosterområdet i Varnhem på eftersommaren har kunnat se den vackra dahlia-rabatten till hans ära.

Det är Svenska Dahliasällskapet, som sedan några år planterar dahlia-rabatten i trädgården vid Rytargården mitt emot klosterkyrkan.

Andreas Dahl föddes i Varnhem – eller kanske var det Öglunda – som son till tredje predikanten Christoffer Dahl. När Andreas var fyra år flyttade familjen till Saleby, där fadern fått tjänst som kyrkoherde.

Redan när Andreas var blott nio år gammal uppmärksammades hans intresse för botaniken av universitetsadjunkten och Linnélärjungen Anders Tidström vid dennes andra västgötaresa 1760. Han skriver att Andreas "hade hug och smak för Botaniqven, ägde ock en samling örter inklistrade i en bok af en Apothecaregesäll Silvius". Anders Silvius, morbror till Andreas Dahl, blev sedermera apotekare i Skara.

Som tioåring började Andreas Dahl i Skara trivialskola, en lägre lärdomsskola i kyrkans hägn. Där utvecklades hans intresse för botanik och naturvetenskap och än mer när han 1765 började på Skara gymnasium. Då bildade han tillsammans med några kamrater och naturforskaren Clas Bjerkander* "Svenska Topografiska Sällskapet i Skara". Medlemmarna skulle skildra växt- och djurvärld, geologi, topografi, historiska minnesmärken och näringsliv framförallt i Västergötland.

1770 skrevs Andreas in vid Uppsala universitet, där han blev en av Carl von Linnés elever. Sedan fadern avlidit 1771 och familjen hamnat i ekonomisk knipa, tvingades han avsluta sin utbildning i förtid. Trots detta avlägger han en preliminär medicine-filosofie kandidatexamen 1776.

Tack vare rekommendationer från Linné fick Andreas Dahl anställning som intendent hos kanslirådet tillika

Linnélärjungen Claes Alströmer i Göteborg för att ordna dennes naturaliesamlingar och botaniska trädgård på Kristinedals landeri. Arbetet innebar resor både inrikes och utrikes, under vilka Andreas samlade naturalier både åt sin arbetsgivare och åt sig själv.

Det var under sin tid hos Alströmer som Dahl kom i kontakt med de växtexemplar som Linné och hans son själva frikostigt skickade till sina lärjungar. Dessa växtark finns nu i riksmuseets Linnéherbarium.

1786 promoverades Andreas Dahl till medicine doktor i Kiel och 1787 till medicine adjunkt och "botanices demonstrator" vid universitetet i Åbo. Där dog han endast 38 år gammal.

Några av de uppsatser Dahl skrev under sin ungdomstid som student i Skara och Uppsala finns i Olof Knös samling i länsbiblioteket i Skara, till exempel *Rara örter som vexa omkring Scara stad* och *Afhandling om de örter som vexa vilda uti Saleby församling*. Han bidrog också med uppgifter till skolkamraten Adam Afzelius' arbete med att ge ut en ny upplaga av Linnés *Flora Svecica*.

Det var vännen från uppsalatiden Carl Peter Thunberg, som uppkallade en växt efter Andreas Dahl. Han kallade den *Dahlia crinita* av det latinska ordet för långhårig. I Uppsala hade Dahl nämligen kallats "den lurvige" på grund av sin rikliga skäggväxt!

*Författaren Kerstin Ekman skildrar Clas Bjerkanders liv i boken "Då var allt levande och lustigt", som vi presenterade här i Skaradjäknen för några år sedan.

Källor: Naturhistoriska Riksmuseet, Svenska Dahliasällskapet

Skara–Världen tur och retur

På vägen tillbaka till Skara tog Svante Kilander omvägen över platser som Pyongyang, Bukarest, Kabul och Abuja. Nu bor han bara några hundra meter från sitt barndomshem.

Det var inte hemlängtan som förde honom tillbaka. Som många andra nykläckta studenter ville han bort. Och så blev det. Långt bort, ut i världen. Men vid avslutat yrkesliv skulle bopålarner ner någonstans. Slumpen grep in, i form av ett hus till salu. Och nu bor han här på Sturegatan i Skara.

Svante Kilander har tjänstgjort inom utrikesdepartementet UD hela sitt yrkesverksamma liv. Världen har varit hans arbetsfält, först som ung tjänsteman, sedan som ambassadör på ett flertal platser – Nordkorea, Rumänien, Afghanistan och Nigeria.

Det var intresset för språk och andra kulturer som förde honom ut i världen. På Katedralskolan gick han humanistisk linje, halvklassisk gren och fascinerades av latinet och språkens uppbyggnad. Efter studenten läste Svante historia och kinesiska vid Uppsala universitet och tog en jur. kand.

– Jag hade tänkt bli advokat, men pluggade också ett år i Kina. Så kom jag in på diplomatutbildningen på UD och tänkte att jag i alla fall skulle se hur det var.

Det måste ha varit bra. Efter den ettåriga utbildningen skickades de unga UD-tjänstemännen ut i världen och på den vägen är det, som man brukar säga.

Svante har tjänstgjort den mesta tiden utomlands med korta nedslag på UD i Stockholm.

Han har arbetat i Ostasien, Östeuropa och Afrika. Farliga platser som Kabul och okända platser som Nordkorea.

Pyeongyang i Nordkorea var hans första uppdrag som beskickningschef.

– Det var spännande. Sverige var då den enda EU-ambassaden i landet och vi är skyddsmakt åt USA. Vi hade till exempel att hantera frågor kring fängslade amerikaner.

Landet lever under svåra förhållanden, det upplevde man även om jag inte kom i verklig kontakt med vanliga nordkoreaner.

Efter tiden i Nordkorea blev Svante Kilander ambassadör i Bukarest i Rumänien, därefter Kabul i Afghanistan och Abuja i Nigeria.

Var någonstans var det bäst att arbeta, undrar jag.

– Det var utmaningar och roligt på alla ställen, svarar han diplomatiskt – Det var trivsammast där barnen trivdes som i Jakarta och Hanoi. Men det var knepigt ibland, de fick ju alltid bryta upp och flytta med.

Barnen bor numera i Lund och är anledningen till att Svante och hans fru hamnade i Skara.

– Vi hade en gård i Hälsingland som var vår fasta punkt i Sverige. Men när jag blev pensionär och skulle bo i Sverige för gott, så blev det väldigt långt till barnen. Vi började titta efter ett hus någonstans längre söderut och så råkade det bli Skara!

Svante Kilander tycker att det är extra roligt att han köpt ett hus som tidigare ägdes av den välkände skaraprofilen, läroverksadjunkten och författaren Hugo Swensson.

– Han var ordförande i humanistiska förbundet i Skara, där jag numera är styrelseledamot.

I den nygamla hemstaden är han också med i Domkyrkokören. I skolan var han med i MV:s dubbelkvartett och i Domkyrkans ungdomskör och sjöng gluntar tillsammans med sin tvillingbror och en kamrat. Musiken har alltid spelat en stor roll i hans liv och han sörjer lite att flygeln inte fick plats i nya hemmet. Men alla noter finns kvar.

Svante Kilander tycker att det känns bra att ha hamnat i Skara, även om han som ung student bara ville komma bort.

– Nu bor jag bara 250 meter från mitt barndomshem på Malmgatan, jag har tagit en lång och egendomlig krokväg tillbaka.

Och trots många år ute i världen, så sitter västgötskan kvar.

– Ja, det är den västgötska som skaradjäknar pratar, den blir alla glada att höra!

JUBILARER

Djäknedagen är något speciellt, när jubilarer från alla årgångar strålar samman i Skara. Gulnade - och nyare - studentmössor syns runt på stan, på caféer och restauranger vid lunchtid, i Botan och på hotellet på kvällen. Ljuva majkvällar i gamla Skara, härliga minnen, kära möten.

Men i år fick inte jubilarerna träffas. Skaradjäknen ville ändå ha ett jubileumssvep och ringde upp ett antal jubilarer från olika årgångar för att höra lite om skoltiden och livet därefter. Jubilarerna har bidragit med nya och gamla bilder.

Ingrid Björkman, välkänd bland skaradjäkna, som dotter till gamle läraren Ernst Carlsson, vars stipendium delas ut på Djäknedagen vid högtiden i Domkyrkan. Ingrid brukade komma varje år för att dela ut stipendierna. I år skulle hon 75-årsjubilerat!

Ingrid har levt ett händelserikt liv. Hon utbildade sig till lärare, blev doktor i litteratur, har bott i Uppsala, Östersund och i Afrika. Nu bor hon i Båstad, hör till de trogna morgonbadarna vid piren i hamnen, gammal gymnast och slalomåkare som hon är. Benen är lite skralla, men annars är hon spirituell som alltid.

Hjördis Frostensson tog studenten 1950. Hon var från Södertälje och gick i skolan där, men var inte så flitig och ville hoppa av i näst sista ring. Men mamma satte stopp, ringde sin väninna i Skara och hörde om hon kunde ha Hjördis boende hos sig.

- Det bästa året i mitt skolliv, säger Hjördis. - Jag pluggade och hade så roligt. Jag hade haft B? i franska i Södertälje, nu fick jag AB!

Efter skolan utbildade hon sig till ekonomiföreståndare och har arbetat övergripande inom storhushållsbranschen. Hjördis har varit med på nästan varje jubileum, på senare tid har kamraterna träffats varje år.

- Jag saknar Skara!

Börje Andreasson tog studenten 1955, för 65 år sedan. Börje är född och uppvuxen i Skara, på läroverket gick han på reallinjen och var med i MV.

– Vår anförare var Alf Gabrielsson som så småningom blev professor i musikpsykologi. Jag minns att vi i MV åkte ut till Ekeberg och hade konsert för patienterna.

Börje var studentkamrat med numera avlidne Ivar Virgin, som så småningom blev både riksdagsman och EU-parlamentariker.

– Varje jubileum bjöd han och hans fru oss på lunch till dem på Mariedals slott. Mycket trevligt.

Efter studenten läste Börje på Chalmers och blev civilingenjör. Först arbetade han på Volvo, sedan på Sandvikens järnverk i nära trettio år. Numera bor han i Henån på Orust.

Ingrid och Åke Åstrand skulle firat 60-årsjubileum i år. Ingrid gick latinlinjen och Åke reallinjen. Båda minns sin skoltid med glädje, bara positiva minnen, säger Ingrid.

– Vi hade bra lärare. Särskilt Rolf Warén som jag hade i franska. Han var en favorit, modern för sin tid.

Paret Åstrand har ofta återvänt för jubileerna, även om det bara blivit till lunchen på senare tid.

55-årsjubilarer **Ingemar Bergstrand** (tidigare Nilsson) var en av många elever, som kom från Varaslätten, närmare bestämt Kvänum. Till en början reste han till skolan i Skara, men var sedan inackorderad, som så många andra.

På gymnasiet gick Ingemar reallinjens biologiska gren.

– Det passade bra, eftersom jag tidigt bestämt vad jag vill bli.

Läkare, nämligen. Efter studenten blev det medicinstudier i Lund och därefter arbete som allmänläkare. Som sådan kom han till Karlshamn och Blekinge, där han också arbetat administrativt som chefsläkare för primärvården.

Under gymnasietiden var Ingemar synnerligen aktiv, han var med i ett flertal av skolans föreningar, i MV, förstås.

Sångintresset har hållit i sig. I Lund med Studentsångarna och i Karlshamn var han med och startade kammarkören för drygt tjugo år sedan. En välrenommerad blandad kör, som turnerat både utomlands och runt Sverige, bland annat till Varnhem klosterkyrka.

När **Ulla Johansson** var på en studentuppvaktning i våras kom hon att tänka på att det var femtio år sedan hon själv tog studenten.

– Jag har varit dålig på att jublera, men jag funderade faktiskt på det i år.

Ulla tog studenten 1970. Hon gick ekonomisk gren och därefter på Bjertorps lanthushållsskola och blev sedan handläggare på Försäkringskassan.

Ulla bor på en gård på Varaslätten. Det är hennes föräldrahem, en gård som gått i släkten i generationer.

– Min pappa dog tidigt, det blev så att min man och jag tog över gården.

Men de har hela tiden haft andra jobb och var så kallade månskensbönder.

– Det är ett fritt liv som bonde och man bor bra, vi driver gården fortfarande.

Anders Jonsson tog studenten 1975 på naturvetenskaplig linje.

- Gymnasiet var en intensiv studieperiod, jag bodde ju i stan och var inte lika fri att roa mig som dem som bodde inackorderade, konstaterar han skämtsamt.

Anders växte upp på en liten gård utanför Skara, ett klassiskt småbruk. Kanske präglade den bakgrunden hans yrkesval.

- Jag visste att jag ville bli agronom eller veterinär. Det var lite av en grön våg då på 70-talet, man började tala om miljön.

Han kom in på SLU i Uppsala och studerade växtodling och livsmedel. Efter studierna var Anders med och startade rådgivning för bönder på Hushållningssällskapet i Skara. Därefter följer ett digert CV med arbeten och forskning inom växtodling och biologisk bekämpning.

Han har doktorerat om skadliga mikroorganismer i ensilage och han har varit adjungerad professor vid SLU i Skara. Nu driver han blåbärsodling på sin gård på Tjörn, men forskar fortfarande i ett projekt om havre som hälsosamt livsmedel.

Helena Malmros skulle 40-årsjubilerat i år. Hon växte upp på en gård utanför Axvall. På gymnasiet gick hon samhällslinjen och utbildade sig så småningom till sjuksköterska på Kärnjukhuset i Skövde. Efter det ville hon se sig om och fick arbete i Helsingborg, där hon fortfarande bor kvar. Helena har arbetat på lite olika håll inom sjukvården - i primärvården och på avdelningar för intensivvård och kirurgi. För närvarande på öron-, näs- och halsavdelningen på Helsingborgs lasarett. Som alla andra inom sjukvården är hon i högsta grad berörd av den pågående pandemin.

- Det är jobbigt för alla, patienter som hör dåligt har ju svårt att höra vad vi säger bakom all skyddsutrustning. Helena hade verkligen tänkt jubilera, det har hon gjort vart femte år. Hennes årskull har mycket och god kontakt på Facebook och Instagram.

- Det är jätteroligt, många är faktiskt kvar runt Skara.

Anna-Karin Longnell är 35-årsjubilar. Hon är uppvuxen på en gård utanför Vara i Long. Därav namnet. Egentligen hörde eleverna från del delen av kommunen till Lidköping, men Anna-Karin ville hellre gå i Skara. Det blev en lång väg till skolan, först in till Vara och sedan buss till Skara. Men sedan fick hon en liten lägenhet med pentry.

- Det var flytta-hemifrån-light. Iväg till Skara på måndag morgon och tillbaka hem på fredag med tvätten i bagaget. Jag hushållade för mig själv och hade några paradrätter, till exempel ris med blandade grönsaker och kassler.

Det var ett socialt och roligt liv, Anna-Karin umgicks med andra inackorderade elever. Hon var aktiv i litteraturföreningen Idun och sjöng i Domkyrkans ungdomskör. Hon har varit körsångare hela livet, men när hon tyckte att rösten inte höll samma klass längre, så började hon spela elbas i ett rockband!

Anna-Karin gick på teknisk gren på gymnasiet och blev ingenjör på Chalmers. Därefter har hon arbetat på SKF, i många olika roller.

Hon har mycket kontakt med sina klasskamrater och firar alltid midsommar med ett gäng.

– Jag har fina positiva minnen av gymnasietiden, jag är stolt att vara skaradjäkne!

Karl Arvidsson tog studenten 1990. Han är uppvuxen i Norra Lundby utanför Varnhem. I gymnasiet gick han ekonomisk linje och var med i MV och Dubbelkvartetten.

– Jag började jobba redan första måndagen efter studenten som laboratorieassistent, sedan hade jag jobb som lärarvikarie och på Skaraplast.

Han gick också på Hellidens konstskola innan det var dags att göra lumpen på K 3 i Karlsborg.

1993 flyttade Karl till Göteborg för att plugga arkeologi, socialantropologi och pedagogik. Samtidigt arbetade han i vården.

– Väldigt danande, det gav perspektiv på livet.

Efter ett jobb som guide på Gunnebo slott hamnade Karl på Stadsmuseet i Göteborg och tyckte han hamnat rätt. Så småningom blev han chef för en avdelning och efter arbete på olika poster är han numera chef för den publika verksamheten på sammanslagna Stadsmuseet och Sjöfartsmuseet Akvariet.

Maria Millqvist tog studenten 2000 och skulle för första gången ha varit med på jubileum i våras, men därav blev som bekant inget.

Maria, som är uppvuxen i Skärv och Skara, gick samhällslinjen på Katedral.

– Det var en trevlig klass och bra lärare, säger hon.

Efter studenten var Maria au pair i USA ett halvår och läste därefter beteendevetenskap och antropologi vid Linköpings universitet. Sedan utbildade hon sig till socionom vid Socialhögskolan i Stockholm. Under fyra år bodde hon med sin sambo i Salisbury i England, där hon arbetade som "family support" vid en öppen förskola.

Nu bor familjen i Linköping och Maria arbetar som rehab-koordinator på en vårdcentral.

15-årsjubilaren **Pi Öhrberg** gick Natur på gymnasiet och utbildade sig därefter till optiker. Efter studierna återvände hon med sin familj till hemstaden Skara.

– Jag vill att mina barn ska bli skaradjäknar, säger hon och understryker att det var en fin tid på Katedralskolan. Särskilt som hon var med i kören Octo Puellae, både som anförare och ordförande.

– Det satte sin prägel på hela skoltiden, kören gav mig vänner för livet och man lärde sig ta ansvar, något jag har haft nytta av senare.

Idag har Pi lämnat optikeryrket och gått vidare för att bli arbetsförmedlare och jobbar med att utbilda nyanställda.

Foto: Wikimedia Commons.

Stadshotellet räddat – epoken Roser är över

Inte nog med att Coronapandemin satte P för djäknedagen, så har framtiden också sett oviss ut för Skara stadshotell, som så intimt hänger ihop med vårt studentfirande och våra jubileer.

Familjen Roser, som i många år drevit hotellet, tvingades begära hotellet i konkurs under våren. Men en annan känd skarafamilj kom till hotellets räddning – familjen Blanck, ägare till Julakoncernen.

Det är bolaget "Jula Hotell & Konferens" som kommer att ta över och driva det anrika Stadshotellet i Skara. Det är en långsiktig satsning, säger Karl-Johan Blank i samband med att affären blev offentlig, enligt Skaraborgs Läns Tidning.

Familjen äger ju redan Jula Hotell ute vid E20 och hoppas på samordningseffekter mellan de två hotellen, som har helt skilda karaktärer.

– Stadshotellet har fantastiska möjligheter med sitt stora konserthus med plats för cirka 500 besökare, samt den stora stiliga historiska festsalen. Det blir bra samlingsplatser för oss på Jula som vi kommer kunna göra mycket med då vår stora samlingshall nu är alldeles för liten, även Julahotellet är numera för litet för våra julfester med mera, säger Karl-Johan Blank.

Stadshotellet har funnits i familjen Rosers ägo i över 50 år. Bengt Roser säger till Skaraborgs läns tidning att familjen är mycket nöjd med de nya ägarna. Han kommer att fortsätta i branschen med catering- och eventdelen.

Stadshotellet planeras att öppna i sin nya regi under våren 2021.

Rekordstort intresse för MV!

Intresset för att vara med i MV – Musikens vänner – visade sig rekordstort vid höstens uttagning. 20 nya blivande sångare rekryterades. Kören har nu nästan 40 medlemmar och är större än på åtskilliga år.

MV som kan räkna sina anor ända tillbaka till 1886, är en del av Skaras karaktär. Skulle skaraborna kunna tänka sig ett liv utan MV? Kören är oupplösligt förknippad med vårens ankomst, kylslagna, men ljusnande vårkvällar i Krabbelund och Botan, jublande sång och lekar under studenten.

För några år sedan såg det mörkt ut, intresset för att vara med i kören var minimalt. Skolan genomgick en kris, kanske det färgade av sig på intresset för traditionerna.

Men nu har det vänt, många fler var intresserade när det nya läsåret började och 20 nya sångare har kommit till.

– Vi har fått eleverna att förstå hur roligt det är att vara med i kören och vilken fin gemenskap vi har, säger Hannes Kvarnmarker, MV:s ordförande. Skolans stöd upplevs också som bra.

MV årgång 2019.

Skaradjäknarna får plats i ny styrelse på Katedralskolan

Skaradjäknarnas förening sitter numera med i den lokala styrelse som har bildats på Katedralskolan.

- Mycket positivt, det måste ses som ett erkännande av vår betydelse för skolan, säger föreningens ordförande Anders Jonsson.

Tanken är att den lokala styrelsen ska förvalta, utveckla och förmedla skolans unika egenskaper, samt hålla kontakt med övriga katedralskolor i Sverige. Styrelsen ska fungera som ett beslutsfattande organ ihop med rektorer och nämnd, utforma skolans traditioner tillsammans med skolföreningarna och sköta kontakten med externa föreningar, näringslivet och personer på högskolor och universitet.

Styrelsen består av skolans samordningsrektor, representanter för personal och elever, djäkneföreningens ordförande och en person från Skaras kultur.

Styrelsen har hittills haft två möten, där Anders Jonsson lade fram olika förslag från föreningen.

- Vi har erbjudit oss att förse skolan med externa föreläsare ur föreningens led, där det finns många mycket kunniga och intressanta personer. Vi vill också bjuda in personalen till en kväll med föreläsning och information om föreningen.

Anders föreslog också att man ska ta tillvara före detta elevers erfarenheter som utbytesstudenter.

Den nya lokala styrelsen får ses som ett rådgivande organ, det är fortfarande rektor och den politiska nämnden som bestämmer.

Stipendierna kunde utdelas trots att det inte blev någon högtid i Domkyrkan. Två stipendier till Ernst Carlssons minne och två musikstipendier till Uno Bohmans minne delades ut.

Stipendierna till förra läraren Ernst Carlssons minne gick till Hugo Wejsfelt Borell, IB17 och Isa Lindström, IB17. Motiveringarna lyder så här:

"Hugo har en analytisk förmåga och god språklig nivå såväl muntligt som skriftligt, vilket visat sig tydligt såväl i ämnet svensk litteratur som historia. Alltid påläst, allmänbildad och intresserad har han tagit sig an sina uppgifter och visat på genomtänkta och gedigna kunskaper."

"Isa har visat på mycket god utveckling i kursen svenska och har fördjupat sig i litteraturen samtidigt som färdigheter såväl skriftligt som muntligt förfinats. Även i historia har hon visat på gedigna kunskaper. Hennes synpunkter är alltid väl genomtänkta och grundade i fakta och hennes analytiska förmåga är mycket god."

Föreningens stipendier till Uno Bohmans minne går till MV:s ordförande Emanuel Lund, TE17 och till OP:s ordförande Signe Jonsson IB17.

Årets stipendiater

Ovan: Hugo Wejsfelt Borell och Isa Lindström.
Nedan: Emanuel Lund och Signe Jonsson.

Många bemärkta personer har fått sina första lärdomsspån i Skara. En av dem var Björn Magnusson från Lödöse, som gick i Skara skola på 1400-talet. Han fortsatte sina studier i Wien, där han blev en framstående lärd och filosof.

Lars-Göran Johansson, professor emeritus i filosofi och ordförande för Skaradjäkarna i Stockholm-Uppsala berättar om sin medeltida föregångare.

Bero ur en skrift i Bayerische Staatsbibliothek, München.

Björn Magnusson från Lödöse en medeltida skaradjäkne

Björn, eller Bero som hans latinska namn lyder, har uppmärksammats av forskare vid Centrum för medeltidsstudier vid Stockholms universitet. 2016 gav Robert Andrews ut skriften *”Bero Magni de Ludosia. Questions on the Soul. A Medieval Swedish Philosopher of life”*.

Björn föddes omkring 1409 i Lödöse. Efter studierna i Skara skrevs han in vid universitetet i Wien 1429. I Sverige fanns då ännu inte något universitet och de flesta djäkna från skolor i Sverige begav sig söderut, de flesta till Paris. Där hade domkapitlet i Skara redan 1292 köpt ett hus för djäkna att bo under sina universitetsstudier.

Björn Magnusson erhöll magistergrad vid universitetet i Wien 1433 och undervisade därefter vid den filosofiska fakulteten i de sju fria konsterna – grammatik, dialektik, retorik, aritmetik, geometri, musik och astronomi.

– På medeltiden var detta grundutbildningen, vilken sedan byggdes på med högre studier i teologi, juridik eller medicin. Detta lever kvar i nomenklaturen för doktorsgrader: man är filosofie doktor när man disputerat i någon av de filosofiska fakulteterna, som inte bara utgörs av humaniora utan även samhälls- och naturvetenskap. Annars är man endera teologie doktor, juris doktor, eller medicine doktor, berättar Lars-Göran Johansson.

Björn/Bero behöll hela livet kontakten med Skara stift. Trots att han var lärare i Wien avancerade han från den ena värdigheten till den andra i sitt hemstift. Först var han kanik, vilket väl i praktiken endast innebar att han fick inkomster från det prebende, den kyrkliga stiftelse som var den ekonomiska grunden för ämbetet. 1449 befordrades han till domprost i Skara och 1460 valdes han till biskop i Skara, vilket stadfästes av påven 1462. Men Bero reste aldrig hem till Skara och tog biskopsstolen i besittning, så påven upphävde utnämningen 1465. Samma år dog Bero i Wien.

Bero ägde en stor boksamling, cirka 140 volymer, enligt uppgift den största kända boksamling som en svensk man ägt under medeltiden. 140 böcker låter ju inte så mycket,

men man bör komma ihåg att han var samtida med Gutenberg som introducerade boktryckarkonsten omkring 1450. Beros boksamling bestod nog huvudsakligen av dyra handskrivna böcker, som testamentarades till Skara domkyrka. Dessvärre har allt försvunnit, Skara brändes av danskarna flera gånger under 1500- och 1600-talen.

Vi vet inte mycket om Bero personligen. Han ansågs allmänt som en klok man och det var kanske ett skäl till att domkapitlet i Skara valde honom till biskop. Han skriver om sig själv på ett ställe att han är ”kolerisk”. Numera tolkar vi detta som att ha häftigt humör, men man bör nog se det i ljuset av den traditionella indelningen av temperament – sangviniker, flegmatiker, koleriker och melankoliker. Kanske man skall beskriva honom som en energisk person med temperament. Och för det talar att han gjorde karriär i Wien.

Boken om Bero är en genomgång och kommentar till hans egen kommentar över Jean Buridans syn på Aristoteles bok *”Om själen”*.

– Ämnet är vad vi nu huvudsakligen kallar medvetandefilosofi: vad är relationen mellan kroppen och medvetandet, är viljan fri, hur får vi kunskaper via våra sinnen osv. Dessa frågeställningar är fortfarande centrala i den filosofiska forskningen.

Att skriva kommentarer till klassikerna var den vanliga formen för filosofisk diskussion på medeltiden (och är fortfarande vanlig), så man kan inte säga att Bero var en andra klassens filosof. Men han, liksom majoriteten filosofer på hans tid, var fast förankrad i den Aristoteliska tankevärlden.

– Under medeltiden fanns det få svenska lärde, och ännu färre svenska filosofer. Fanns det någon mer än Bero? Undertiteln till Robert Andrews bok om Bero lyder *”A Medieval Swedish Philosopher on Life”*. Frågan är om det inte borde stått *”The Medieval Swedish Philosopher on Life”*. Och han var skaradjäkne, liksom jag, säger Lars-Göran Johansson, som sagt själv filosof.

Roligt om hemresor i Västergötland

Författaren Erik Andersson tycker om att gå runt. Han har gått runt i Dublin, Kalmar och Philadelphia; men allra bäst trivs han när han får gå runt på den västgötska landsbygden.

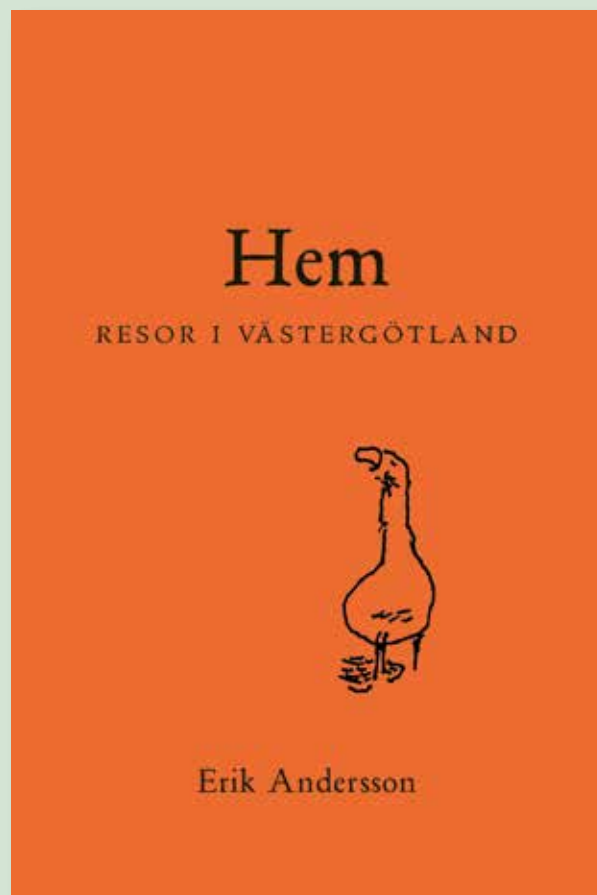
Han tycker om att åka ut och han tycker om att komma hem. För att liksom både äta kakan och ha den kvar bestämde han sig för att enbart besöka de socknar i Västergötland som heter någonting med hem – öppet som i Varnhem och Gudhem, eller mera dolt som i Lerum, Hajom och Våmb. De är femtio stycken allt som allt, och han har kringströvat dem under loppet av några år och samvetsgrant nedtecknat sina upplevelser av var och en i boken "Hem. Resor i Västergötland".

Fram tonar bilden av en landsbygd som kan tyckas bestå mest av åkrar och skog, men som i själva verket är mångskiftande och bjuder på stillsam dramatik och en och annan överraskning.

Mycket roligt, skriver recensenten Hans Menzing i Skaraborgs Läns Tidning.

Erik Andersson debuterade som översättare 1984 och har sedan dess givit ut sextio översättningar av irländska, engelska, skotska och amerikanska författare. Han har också skrivit en novellsamling, en essäsamling och fem romaner. Bland annat "Den larmande hopens dal".

Källa: Daidalos förlag

Pelle Räfs stora arbete om Skara skolas elever är klar

De senaste fem åren har Pelle Räf i Axvall ägnat sig åt att efterforska och nedteckna livsöden för de elever som studerat vid Skara skola 1749–1809.

Pelle har ett stort intresse för personhistoria och har tidigare skrivit flera böcker. Den här gången har han givit sig i kast med att skriva biografier över inte mindre 2800 elever. Resultatet har blivit två volymer på totalt 848 sidor.

Som utgångspunkt har Pelle Räf haft en matrikel i Göteborgs landsarkiv över eleverna vid Skara trivial schola för åren 1749–1809. Matrikeln innehåller knapphändiga uppgifter om eleverna, oftast bara namn och födelseort.

Pelle Räf har dock lyckats hitta ytterligare uppgifter för över 90 procent av eleverna med hjälp av socknarnas kyrkoböcker, bouppteckningar och andra källor. Nu får man veta mera om elevernas livsöden och att ungefär 40 procent valde prästyret. I dessa fall finns ofta fylliga uppgifter i stiftens herdaminnen.

Volymerna är utgivna av Föreningen för västgötlitteratur och kostar 400 kronor. Ev. porto tillkommer. Beställning kan ske till email sven-olof.ask@skara.se eller till telefon 070-742 65 18.

Trivsamt mingel på Eggers

En torsdag i början av mars hade Skaradjäkarna i Göteborg ett mycket välbesökt mingel på Hotell Eggers. Det är där göteborgarna brukar hålla till med sina återkommande after work-träffar och där också avdelningen bildades för drygt 100 år sedan.

– Vi såg fram emot många sådana fullsatta träffar, men så kom coronaviruset, och vi får leva på glada minnen ett tag framöver, säger Anita Heyman, avdelningens ordförande.

ANITA HEYMAN

Nostalgiskt kåseri roade på göteborgarnas årsmöte

Göteborgsavdelningen hann precis hålla sitt årsmöte innan pandemin slog till. Mötet inleddes med att hedra minnet av fem avlidna Skaradjäknar. Årsmötesordföranden Peter Hasselström läste dikten "Hembygd under Skaraborgs fanor" av Harald Åkerstein följt av en tyst minut.

Ordförande redogjorde därefter i korthet för uppskattade aktiviteter under gångna året. Göteborgsavdelningens 100-årsjubileum med avslutande festmåltid på Hötell Eggers, där avdelningen grundades ett sekel tidigare. En retroresa med välfyllt buss till trakterna kring Gräfsnäs och Nossebro var också ett uppskattat inslag under året.

Agneta Theander berättade om planerade aktiviteter under våren, Akademiska körens vårkonsert med eftermiddag, guidad vårutflugt till Alingsås och naturligtvis torsdagsmingel på Eggers. Allt lät väldigt lockande och något att se fram emot, men fick självklart senare ställas in på grund av Corona-pandemin.

Peter Hasselström avslutade mötet med ett färleslag, och det för sista gången. Peter avgår på egen begäran efter arton års arbete i styrelsen och sex år som ordförande. Som tecken på uppskattning överlämnades två bokgåvor, samt ett avslöjande att motion sänts till huvudföreningen med förslag om hedersmedlemskap.

Så intog kvällens kåsör podiet. Mats Löving från Åsle talade runt temat "Livet ve mjölkabor't". Det var ett roande, välformulerat, dialektalt kåseri ackompanjerat av igenkännande skratt och kommentarer. Åhörarna fick sig till livs nostalgiska hågkomster om mjölkabor' och skatelåder och fick lyssna till skramlet från locken mot 40-liters mjölkaflasker. Föreningens och alla närvarande djäknars tack för ett uppskattat föredrag framfördes och boken Skaradjäknen från dåtid till nutid överlämnades.

Traditionsenligt sjöngs Ivar Widéens "Hymn till Västergötland" efter att djäknarna suttit till bords under sedvanligt hög feststämning och avnjutit en välsmakande måltid.

ANITA HEYMAN

”Morbror Claes” gick i Skara skola

Kristina hittade okänd djäkne bland släktpappren

När jag en dag i våras satt och sorterade böcker och papper på släktgården i Fåglavik hittade jag en lapp jag aldrig sett förut. Där stod, handskrivet med bläck:

”Claes Björckander född i S Björke, Föttingagården den 28 februari 1863. Död i Malmö första augusti 1943. Begraven med maka i Södra Björke kyrkogård. Han gick i Skara skola. Fadern sjutsa upp honom till Skara efter häst. Ett skrin med mat. Han bodde i Paul Nilsons hem i Skara.”

Morbror Claes var min farmors bror. Han föddes i en familj med elva barn, där sju nådde vuxen ålder – två pojkar och fem flickor. Brodern August utvandrade till USA och fick ett bra liv. I alla fall att döma av de fotografier som skickades till släkten i Sverige.

Av de fem flickorna blev två sjuksystrar och gifte sig aldrig. Av de tre andra systrarna gifte sig två med lantbrukare och en med en industriarbetare. Under en tid bodde alla fem systrar i Fåglavik, dit också modern flyttat. Både modern och de två sjuksköterskorna byggde hus. Förmodligen med pengar som ärvts när Föttingagården såldes.

Morbror Claes med hustru bosatte sig i Malmö. Där grundade han Hemmets Journal, efter förebild från den danska tidningen Hjemmet som hade börjat ges ut 1904. Morbror Claes lät ofta skicka tidningen till systrarna i Fåglavik.

Claes Björckander hade ett burget hem med ”fina” möbler och var bland annat medlem i Frimurarorden. Makarna fick inga barn. De ligger begravda på Södra Björke kyrkogård.

I sitt testamente lät de Claes syster Hilda, min farmor, ärva mest. Detta arv gjorde det möjligt för min pappa och hans systrar att utbilda sig. Pappa blev lärare.

Och jag fick så småningom börja på Skara Högre Allmänna Läroverk 1957...

KRISTINA BJÖRKEGREN

TILL LÄSARNA!

Vet någon var Paul Nilsons hem i Skara låg?
Hör av er till kristina.bjorkegren@telia.com
eller 070-9731805.

Västgötalitteratur att ladda ner

Intresset för västgötalitteratur är stort. Hembygdsforskaren Linnar Linnarsson har skrivit en stor mängd böcker och skrifter om vårt landskap. Nu finns hans böcker att tillgå digitalt på Litteraturbanken. Det berättar hans barnbarn och vår kassör Kristina Björkegren.

På Litteraturbanken kan man läsa hundratals svenska författares verk och många går också att ladda ner helt gratis. Litteraturbanken är en ideell förening, som bekostas av Svenska Akademin och Kungliga Vitterhetsakademin, men stöds också av bland andra Kungliga biblioteket.

– Jag blev för några år sedan tillfrågad av Litteraturbanken om vi efterlevande ville att morfars böcker skulle digitaliseras. Det var författaren Erik Andersson som skrivit en artikelserie om strövtåg i Västergötland i Göteborgs-Posten, som tipsat om morfars böcker.

Men innan böcker digitaliseras måste detta godkännas. Linnar Linnarssons upphovsrätt hade gått vidare till hans barn och därefter till Kristina och hennes sju kusiner.

– Allas godkännande krävdes. Digitaliseringen tog flera år, men nu finns morfars böcker på Litteraturbanken.

Linnar Linnarsson gav under sitt liv många skrifter byggda på uppteckningar av sägner och folkminnen. Han var född på gården Katebro i Trävattna utanför Floby 1884. Han utbildade sig till folkskollärare och hamnade så småningom i Fåglavik utanför Herrljunga, där han samtidigt med sin lärargärning ägnade sig åt folklivsforskning och gav ut sina första böcker, bland annat *”Gamle Patron och hans tid, Hågkomster från Glasbruket i Fåglavik”*.

Efter pensioneringen ägnade han sig huvudsakligen åt att göra uppteckningar för Landsmåls- och folkminnesarkivet i Uppsala, i vars skriftserie hans mest betydande arbete *”Bygd, by och gård”* utkom i två delar 1948–1950.

PROGRAM DJÄKNEDAGEN 2021 I SKARA

Skaradjäknarnas förenings program för Djäknedagen 2021 är fastlagt. Men på grund av Coronapandemin vet vi inte om dagen kommer att kunna genomföras enligt tradition, i någon bantad form eller, i värsta fall, inte alls. Vi kommer givetvis att följa utvecklingen och kommer att uppdatera planerna på vår hemsida skaradjaknarna.se

Här är programmet i sin helhet:

FREDAGEN DEN 28 MAJ

18.00 Skaradjäknarnas förening håller årsmöte på Stadshotellet.

Årsmötesförhandlingar och föredrag.
En lättare måltid erbjuds efter årsmötet.

LÖRDAGEN DEN 29 MAJ

10.00 MV och OP sjunger på Stadshusets trappa.

10.30 Visning av nya Stadshuset, före detta läroverket.

12.00 Högtid med stipendieutdelning och musik i Domkyrkan.

Sång med MV, DQ och OP.
Utdelning av Ernst Carlssons stipendium samt Uno Bohmans musikstipendium.

14.00–16.00 Följande aktiviteter finns att besöka:

Studentfilmerna från 1938, 1968 och 2008 visas i Stadshusets aula.
Finns även möjlighet att beställa filmerna på USB.
Djäknestallet är öppet. Försäljning av vår jubileumsbok.

18.00 Sång i Botan med Musikens Vänner.

19.00 Mingel och supé på Stadshotellet.

Välkomstdrink: mousserande vin

Menyn meddelas senare på hemsidan. Den kommer att bestå av fördrink, förrätt, varmrätt och dessert. Priset kommer som vanligt att ligga runt 500 kr för medlemmar i Skaradjäknarnas förening och 550 kr för icke medlemmar. Det exakta priset meddelas senare.

Du anmäler dig genom att betala på bankgironummer 5766-0805 och ange namn och studentår (inte födelseår!).
För frågor kontakta Anders Jonsson 070-6809974 eller Claes-Håkan Winroth 070-4717891.

PÅMINN GÄRNA DINA SKOLKAMRATER OM ATT GÅ MED I DJÄKNEFÖRENINGEN!